

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

DIDIER VAN CAUWELAERT: DRZNOST ČUDEŽEV

Podatki o knjigi

- Naslov: Drznost čudežev
- Avtor: Didier van Cauwelaert
- Prevajalec: dr. Drago K. Ocvirk
- Urednica: dr. Tanja Ozvatič
- Velikost: 140 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 216
- ISBN: 978-961-278-713-4
- Cena: 25 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izida: 2026

JAK
Knjižno delo je izšlo v okviru
knjižnega programa, ki ga
v letu 2026 sofinancira
JAVNA
AGENCIJA ZA
KNJIGO RS

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Čudež ne nasprotuje zakonom narave, temveč temu, kar mislimo, da vemo o njih

Nič ni drznejšega od čudeža. Kljubuje običajnim zakonom, vznemirja verske avtoritete in izziva skeptike. V Lurdu, v Italiji, Španiji, Mehiki in Braziliji je avtor raziskoval najbolj izjemne, vznemirljive in nerazložljive pojave, kar si jih lahko zamislimo. Odkril je neverjetne like, po katerih se je čudež dogajal, in tiste, ki se jim je čudež zgodil. Oboji so se pogosto soočali z zavrnitvijo, cenzuro, moralnim preganjanjem. Včasih je nebrzdan kraval enako učinkovit kakor molk. Senzacionalno namreč prekrije znamenje, spektakel pa uduši pomen. V knjigi avtor rekonstruira situacije in usode, ki so bile namerno zatrte.

Od leta 1858 je medicina priznala več kakor sedem tisoč dvesto primerov nepojasnjenih ozdravitev v Lurdu, od tega jih je Cerkev zadržala samo sedemdeset. Čeprav imajo nekateri svetišče v Pirenejih za sejem čudežnih ozdravlencev, so kontrolna merila tako stroga, da je že sama odobritev za dostop do trga »izvoljenih« pravzaprav čudež.

Émile Zola je z namenom demistifikacije svetišča v Lurdu na kraju samem izbral dve umirajoči tuberkulozni bolnici, da bi ju vključil v svoj roman – a je osupel opazoval njuno takojšnjo ozdravitev. Razburjeni pater Pij, ki ga je Vatikan suspendiral zaradi »mističnega prevarantstva«, je vrnil vid otroku, rojenemu brez zenic. Junakinja odpora je z bilokacijo pomagala bombardirani ladji, medtem ko jo je gestapo mučil v pariškem zaporu. Hostija je med televizijsko mašo (kar so posnele kamere) začela lebdeti; v prisotnosti bodočega papeža Frančiška pa je prevzela obliko srčne mišice ... V takih primerih je več kot upravičeno, da se razum počuti užaljenega. Vendar so bili vsi ti primeri potrjeni s pričami, znanstveniki, zgodovinarji in kontrolnimi instrumenti. Toda ali gre za Božje posredovanje ali skrivne sposobnosti človeka?

Kot je rekel sveti Avguštin, čudež ne nasprotuje zakonom narave, temveč temu, kar mislimo, da vemo o njih. V času, ko se zdi, da se vera uklanja strahu, nam Didier van Cauwelaert s tem izčrpno dokumentiranim delom, polnim ostrega humorja, ponuja globoko razmišljanje in čudovito sporočilo upanja.

O avtorju

Didier van Cauwelaert (1960) je francoski romanopisec, dramatik, scenarist in libretist. Pripovedovalec zgodb. Pri osmih letih se je odločil za objavljanje romanov, da bi postal neodvisen in preživel družino. Soočen z zavrnitvami založnikov in grožnjami staršev je bil pri desetih letih in pol tik pred tem, da bi opustil literaturo, ko je v restavraciji srečal Greto Garbo. Iz tega naključnega srečanja se je porodila ideja o namišljenem intervjuju. Obsežni odlomki so se pojavili v pismih uredniški rubriki »Télé 7 Jours« in ta nepričakovana prva objava je rešila njegove pisateljske ambicije. Že njegov prvi roman *Vingt ans et des poussières* leta 1982 je bil nagrajen, kot tudi številna njegova nadaljnja dela, med drugim je leta 1994 za roman *Un aller simple* prejel nagrado Goncourt, za svoje igre pa leta 1997 veliko nagrado gledališča Francoske akademije. Avtorja pogosto opisujejo kot »pisca rekonstrukcije« in je eden redkih romanopiscev, čigar dela v Hollywoodu prirejajo za filmsko platno. Objavil je več kot štirideset knjig, ki so se prodale v več kot šestih milijonih izvodov, prevedene pa so bile v približno trideset jezikov.

Odlomki iz knjige

Noben čudež ne bo nikoli dokazal Božjega obstoja, v tem se strinjajo tako neverni kakor teologi. Toda če poslanstvo Lurda ni, da nas razsvetli, kako delujejo Nebesa, je njegova vloga morda to, da nas malo boljše seznanji s tem, kako deluje človek. »Če bi nam uspelo razumeti mehanizme teh izrednih ozdravljenj, zato da bi jih sami poskušali izvajati, bi bilo prečudovito,« je leta 2000 izjavil dr. Patrick Theillier, vodja lurškega medicinskega urada.

(Stran 162)

Pisatelj [Émile Zola], ki je bil razpet med svojim zagrizenim zagovarjanjem človeških vrednot, svojo poštenostjo in svojim naturalističnim bojem v literaturi na eni strani ter očitnostjo nadnaravnega, v zvezi s katerim je čutil, da nima pravice dopustiti dokazov, na drugi strani, je v intervjuju, ki je nastal pred njegovim dvojnem doživetjem čudeža, vnaprej podal sintezo vseh svojih protislovij: »Pogled na bolnike pred votlino, hrušč vseh teh molitev, odmev vseh teh tožb so se mi dobesedno zataknil v grlu. Meni se zdi to čez vse lepo. Opogumljanje, oddajanje žarka upanja ... Tudi če ne bi bilo nič drugega kakor to, bi bil Lurd ogromno dobro delo.« Čudesi, ki jima je bil priča, sta samo potrdila ta krik srca. Bolj kakor razodetje Božje moči je v njiju videl dodatno ovrednotenje človeškega v njegovih neslutnih zmožnostih, notranjih virih, telesnem preseganju, saj je pojav takojšnjega ozdravljenja osvetlil tako telesne sposobnosti kakor vlogo duha.

(Stran 47)